Diumenge 16 (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 10,38-42): En aquell temps, Jesús va entrar en un cert poblet, i una dona, de nom Marta, l'hostatjà a casa seva. Aquesta tenia una germana anomenada Maria. La qual, amb tot, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, però Marta anava atrafegada en les moltes feines del servei. I plantant-se al davant, digué: «Senyor, ¿no et fa res que la meva germana m'hagi deixat treballar sola? Digues-li que m'ajudi». Però el Senyor li respongué: «Marta, Marta, t'angunieges i t'atabales per moltes coses, però una de sola és necessària; Maria ha escollit la part millor, la qual no li serà presa».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Una [cosa] de sola és necessària»

Mn. Bernat GIMENO i Capín
(Barcelona, Espanya)

Avui veiem un Jesús tan diví com humà: està cansat del viatge i es deixa acollir per aquesta família que tant estima, a Betània. Aprofitarà l'ocasió per a fer-nos saber què és "el més important".

En l'actitud d'aquestes dues germanes s'acostuma veure reflectides dues maneres de viure la vocació cristiana: la vida contemplativa i la vida activa. Maria «va asseure als peus del Senyor», mentre que Marta anava atrafegada per moltes coses i ocupacions, sempre servint i contenta, però cansada (cf. Lc 10,39-40.42). —«Calma», li diu el bon Jesús, «és important el que fas, però és necessari que descansis, i més important encara, que descansis estant amb mi, mirant-me i escoltant-me». Dos models de vida cristiana que hem de coordinar i d'integrar: viure tant la vida de Marta com la de Maria. Hem d'estar atents a la Paraula del Senyor, i vigilants, ja que el soroll i el tràfec del dia a dia —sovint— amaga la presència de Déu. Perquè la vida i la força d'un cristià sols es mantenen fermes i creixen si ell roman unit al cep veritable d'on li ve la vida, l'amor, les ganes de continuar endavant... i de no mirar enrera.

A la majoria, Déu ens ha cridat a ser com "Marta". No hem d'oblidar, però, que el Senyor vol que siguem cada vegada més com "Maria": Jesucrist també ens ha cridat a "escollir la millor part" i a no deixar que ningú ens la prengui.

Ell ens recorda que el més important no és el que podem fer, sinó la Paraula de Déu que il·lumina les nostres vides, i, així per l'Esperit Sant les nostres obres queden impregnades pel seu amor.

Descansar en el Senyor solament és possible si gaudim de la seva presència real davant de l'Eucaristia. Oració davant del sagrari!: és el tresor més gran que tenim els cristians. Recordem el títol de la darrera encíclica de Joan Pau II: L'Església viu de l'Eucaristia. El Senyor té moltes coses a dir-nos, més de les que pensem. Busquem, doncs, moments de silenci i de pau, per a retrobar Jesús i, en Ell, retrobar-nos a nosaltres mateixos. Jesucrist ens convida avui a fer una opció: triar «la part millor» (Lc 10,42).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Marta, beneïda siguis pels teus bons serveis; quan arribis a la pàtria celestial, tot això allà ja no existirà: allà només hi haurà el que Maria ha escollit» (Sant Agustí)

- «La paraula de Crist és claríssima: cap menyspreu per la vida activa, molt menys encara per la generosa hospitalitat; sinó una crida clara al fet que l'únic veritablement necessari és escoltar la Paraula del Senyor, que és eterna i dóna sentit a la nostra activitat quotidiana» (Benet XVI)

- «Meditar el que hom llegeix porta a apropiar-s'ho confrontant-ho amb un mateix. Aquí s'obre un altre llibre: el de la vida. Es passa dels pensaments a la realitat (...). Es tracta de posar en pràctica la veritat per arribar a la Llum: 'Senyor, què voleu que faci?'» (Catecisme de l'Església Catòlica nº 2.706)